

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Loven om Lønninger ved Postvæsenet af 2den Juli 1870 § 12 skulde denne Lov underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80, og da Behandlingen af det i forrige Rigsdagssamling i denne Anledning fremsatte Lovforslag ikke blev tilendebragt, fremsattes nærværende Lovforslag. Det vil ogsaa af Hensyn til den stadig fremadskridende Udvikling, hvori Postvæsenet har været i de siden 1870 forløbne Aar, og som navnlig i enkelte Retninger har været særdeles betydelig, være ønskeligt, at der kan indtræde forskellige Forandringer i de bestaaende Lønnings- og Organisationsforhold. Antallet af de med Posterne befordrede forskellige Arter af Forsendelser har været i stærk Stigning, hvorved Arbejdet og Ansvaret for Postvæsenets Personale er blevet i høj Grad forøget, saa at vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd have et billigt Krav paa, at der tilstaaes dem nogen Forbedring i de ved Loven af 1870 fastsatte Lønninger, der ikke længere kunne anses for tidsvarende, i hvilken Henseende det derhos skal bemærkes, at de i 1870 for Postvæsenet fastsatte Lønningsbestemmelser i det Hele medførte en ikke ubetydelig Forringelse af de Vilkaar, som tidligere havde været tilstaaede det heromhandlede Personale. Hvorledes Arbejdet er blevet forøget, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem Forsendelsernes Antal i Finantsaaret 1879—80 og Antallet i Finantsaaret 1868—69, som er det Aar, hvis Resultater ere lagte til Grund for Lønningsloven af 1870.

Antallet af familje ved Posthusene besørgede Brevforsendelser (deri indbefattet Distrikts- og Lokal-forsendelser) udgjorde:

i 1868—69: 12,061,250.

i 1879—80: 29,617,554.

Antallet af Værdisager var:

i 1868—69:

413,079 til et Beløb af 174,428,032 Kr.

i 1879—80:

589,680 til et Beløb af 254,719,785 Kr.

Antallet af Bægtfager (almindelige Pakter) var:

i 1868—69: 753,858.

i 1879—80: 1,526,738.

Postanvisninger og Postoprævninger udgjorde:

i 1868—69:

145,362 til Beløb: 3,480,494 Kr.

i 1879—80:

805,196 til Beløb: 20,141,184 Kr.

Nummerantallet af Aviser var:

i 1868—69: 8,348,015.

i 1879—80: 23,881,727.

Som det ses af ovenstaaende Angivelser, er Brevenes Antal steget til mere end det Dobbelte, Avisernes til det Tredobbelte; ogsaa Antallet af Bægt- og Værdisager er betydeligt steget, men det er navnlig Postanvisningerne og Postoprævningerne, som i det her omtalte Tidsrum ere tiltagne i en hidtil ukendt Grad; Antallet og Beløbet af disse Forsendelser er i de 11 Aar steget til over det Femdobbelte. Saa Grund af det derved forøgede Pengeansvar for Postmestrene er det stadigt nødvendigt at forhøje Kautitionerne ved Embedsledighed. Da Misforholdet mellem Postmestrenes Indtægter og Kautitionerne var tiltaget i den Grad, at Kautitionen for omtrent en Femtedel af de i Loven af 2den Juli 1870 optagne Embeder, hvis de samtidig bleve ledige, maatte ansættes til det sædvanlige Maximumbeløb for Kautitioner, 20,000 Kr., sære der vel ved Kongelig Resolution af 1ste April 1880 en Forandring med Hensyn til Ansættelsen af Kautitionerne, saaledes at disse nu beregnes til et noget mindre Beløb i Forhold til Kassebeholdningerne, men dels er den Lettelse, som derved opnaaedes, ikke stor, dels er den kun aldeles midlertidig, da Kautitionerne efter ikke lang Tids Forløb ville være vovede til samme Størrelse som inden Forandringen. Disse usforholdsmæssige store Kautitioner bevirke i Almindelighed en ligesvem Indtægtsforringelse for de Vedkommende, thi det er nu kun undtagelsesvis, at en Postmester kan staffe sin Kaution uden at betale derfor, og medens Ansvar er tiltaget i en overordentlig Grad og Aar for Aar tiltager, er Postmestrenes Stilling med Hensyn til at bære Ansvar stadig bleven uheldigere. Efter den bestaaende Ordning ere de ved Posthusene udenfor Kjøbenhavn tjenestegørende Kontorbetjente antagne af Postmestrene selv og staa saaledes i privat Tjenesteforhold til disse, hvoraf følger, at en Postmester maa være ansvarlig for disse Betjentes Udsjælse af Tjenesten, uden Hensyn til, om han kan siges at have vist nogen Forsømmelse i Henseende til Tilsynet med dem, og det vilde derfor være nødvendigt, for at Postmesteren fuldstændigt skulde kunne sikke sig mod det ham paahvilende Pengeansvar, at han maatte føre en meget indgaaende Kontrol med den daglige Tjeneste i Kontoret, nemlig med alle Expeditioner ved Indleveringen og Expeditionen af Pengeforsendelser. En saadan Kontrol, der vilde forudsætte Postmesterens personlige Tilstedeværelse og Deltagelse i Expeditionen i hele Kontortiden, efter som Penge kunne indleveres, saalænge Kontoret er aabent, og efter som de former, hvorunder Indleveringen og Befordringen foregaa, ikke tilstede, at han paa anden Maade kan været sikret mod Besvigelser, har det aldrig været muligt for Postmestrene, ialtsald paa de større Kontorer, fuld-